



1. La des - grà - cia d'un po - bre ho - me té u - na fi - lla per ca - sar, ne - mo -
tàs tan (a)ve - sa - de - ta a men - jar - ne un bon bo - cí, ne - mo -
bins n'haig de men - jar, — ai ves, què m(e) im - por - ta a mi, si el meu



ra - da d'un gi - ta - no no la pot — des - o (l - b) i - dar. 2. Tu qu(e) es - rit.
ra - da d'un gi - ta - no, llu - bins tin - dràs de — men - jar. 3. Si llu -
cor sem - pre em de - li - ra un gi - ta - no per — ma - rit.

4. Tu que estàs tan (a)vesadeta
a dormir-ne un bon coixí,
nemorada d'un gitano
i en el jaç tindràs de dormir.

5. Si en el jaç haig de dormir,
ai ves, què m'hi importa a mi
si el meu cor sempre em delira
un gitano per marit.

6. També vindran mercats i fires,
tu també hi hauràs d'anar,
mal vestida, mal calçada
i un fillet a cada braç.

7. Si un fillet n'haig de portar,
ai ves, què m'hi importa a mi
si el meu cor sempre em delira
un gitano per marit.